

Balogh Sándor

## AZ APOSTTÁZIA ÉS AZ EGYHÁZ UTOLSÓ PRÓBATÉTELE

Mark Shea, amerikai apologetista, idén (2011) februárban írt egy cikket, amire rengeteg választ kapott, aminek a címe, „Néhány javaslat, hogyan kell aláásni az uralkodó paradigmát.”<sup>1</sup>[1] Érdekes cikk, azonban sajnos, itt többről van szó, mint paradigmáról. Ez már nem paradigma, hanem aposztázia. Mégpedig nem is elszigetelt, itt-ott található hitehagyás, hanem sajnos, az Egyház minden szege-zugát áthatolja ez a füst, a sátán füstje.

Mint olvastuk fentebb, Biffi Bíboros is azt a részt idézi Szolovjev-től, amelyben az Antikrisztus eljövételére való felkészülésről beszél, aki szerint „*Tömegek fogják követni, kivéve katolikusok, ortodoxok és protestánsok egy kis csoportját....*”

Szent Pál szerint az Antikrisztus eljövetele előtt lesz a nagy krízis, aposztázia, az Egyházban. Napjainkban nagyon keveset hallunk erről a prédikációkban, vagy olvasunk még a katolikus bitbuzgalmi folyóiratokban is.

A páli szövegben a kulcs szó fordítása érdekes. A magyar protestáns fordítás pl. így fordítja a 2Tessz 2: 3 verset: „Mert az Úr napját megelőzi a **hittől való elszakadás**, amikor megjelenik a törvénytípró, a kárhozat fia.” A katolikus fordítás szerint “előbb be kell következnie az **elpártolásnak**, és meg kell mutatkoznia a bűn emberének.” Az angol Douai (katolikus) fordítás az **apostasy** szót használja.

Az aposztázia szó alatt a Katolikus Lexikonban ezt a rövid megfogalmazást találjuk:

“**apostázia** (gör. 'elpártolás'): *bűn a →hit erénye ellen.* - 1. *A katolikus hit teljes megtagadása, →hittagadás (~ a fide).* “

Ezen kívül van még néhány alkalmazása a szónak, de a lényeg ez: „bűn a hit erénye ellen.” A magyar katolikus bibliafordításban a vershez ezt a magyarázatot találjuk:

„*Az apostol itt körülbelül ugyanazt mondja, amit Krisztus hangoztatott (Mt 24; Mk 13), hogy az Egyháznak a világ vége előtt még küzdelmes földi története lesz. Számolni kell azzal, hogy lesz hitehagyás és szakadás az Egyházban, sőt a gonoszság néha nyomasztólag*

---

<sup>1</sup>[1] <http://www.ncregister.com/blog/some-suggestions-on-subverting-the-dominant-paradigm/>

*felülkerekedik. Az utolsó időkben ezek a jelek még feltűnőbbek lesznek. A "bűn embere", a "kárhozat fia", az "ellenség" lehet egy ember vagy egy intézmény, ami az Isten-ellenes hatalmat képviseli. Viselkedésének leírása emlékeztet [Iz 14,14](#); [Ez 28,2](#); és [Dán 11,36](#)-ra. A gőg megnyilvánulása végső fokon az önistenítés.*

Tehát nem eretnokség, és nem az egyháztól való elszakadás, hanem egyszerűen nem hisszük, amit mondunk, vagy nem úgy hisszük, ahogy azt az Egyház hagyományosan hitte. A hagyományos hit Szent Péter levelében írt szavakon alapul: „*hitetek célja a lelkek megmentése*” (1Pt 1,9).

Így az Egyházon belül lesz a szakadás a hívők és a hit nélküliek, illetve az evilági üdvözülésben hívők közt Ironikusan, az intézmény szakad el a hittől, és a hithez hű keresztények szakadnak majd el a hitehagyott intézményes egyháztól. A Szentatya megpróbál lavírozni a két fél közt, míg őt is ki nem nyírják, ahogy a Fatimai jelenés előre mutatta. Sikertelen lesz a lavírozás, mert az intézményt alatta, illetve elődei alatt, a hitehagyott bürokraták már lényegileg átvették.

Pont ezen tanakodtam, hogy hogyan lehetne ezt jobban megérteni és megmagyarázni, mikor a vasárnapi prédikáció jött a segítségemre. Az A év évközi idő 5. vasárnapján az Evangélium Szent Márk evangéliumából, a föld sójáról és a világ világosságáról volt. A prédikáció arról szólt, hogy minden hívőnek feladata, hogy a föld sója legyen, Isten országáért dolgozzon. Ezt a plébános úr azzal vezette be, hogy ha most akarná Jézus megalapítani Egyházát és elmenne tanácsért egy kereskedelmi tanácsadóhoz, az valahogy így válaszolna:

„A vállalkozás ebben a formában szinte lehetetlen. Egyetlen pénzügyi szakértő volt a tanítványok közt, Júdás, a többiek mind tanulatlan emberek, minden üzleti tapasztalat vagy szaktudás nélkül. Egyedüli pozitívum, amit fel tudnak mutatni, erős hit a célkitűzésben. Erre nem lehet egy globális szervezetet alapítani.”

Jézus vállalkozása mégis sikerült, mint azt 2000 éves múltja bizonyítja. Tehát nem kell, hogy a hívő ember teológus legyen ahhoz, hogy Jézusnak szolgálhasson és Jézus országát építse.

Én azonban más tanulságot szűrtem le: a húszadik században, a kapitalista üzletfelfogás, szakmai ki- és utánpótlás, a komputeres és a tudományok századában valaki a Vatikánban rájött erre az e-világi igazságra, és elkezdtek tömni a Vatikánt, a szemináriumokat és püspöki székeket szakértőkkel és pszichológusokkal. A szakértők mindent tudtak, nem vakon, buzgó hittel kezdték építeni Isten országát, hanem professzionális tervrajzok alapján. Szakemberek sora állt munkába, és kinyitva a 20. Századra nyíló ablakokat, a legmodernebb gépeket,

komputereket és szakembereket hívták és engedték be, hogy modernizálják Isten országának düledező épületét. Tehát a HIT helyett jött a szakértelem.

Azonban a szakértők csak látható, mérhető, és statisztikailag kiértékelhető dolgokkal tudnak foglalkozni, kapóra jött nekik a jövendölések bonyolultsága, és a Jézus által be nem váltott jövendöléseket az Egyházra vonatkoztatták, és elkezdtek építeni Isten országát ezen a földön, és elnevezték judeó-kereszténységnek.

Mivel a régi módszer kétezer év alatt nem teremtette meg Isten országát a földön, nagy sikere van ennek az irányzatnak, és a tömegekben, az Istenben és a túlvilágban való hitet felváltotta a szakismeretekben való hit, és a láthatatlan túlvilág helyett a figyelem erre a világra összpontosult.

Így került először néhány „szakember” vatikáni kulcspozíciókba, majd lejjebb és lejjebb, egész a diakónusokig, eucharisztikus miniszterekig a képzett szakemberek töltik be a fontos pozíciókat, akik fújták a teológiai tanokat, de nem a természetfelettire alkalmazták. Végül az egyszerű hívek is a szakmailag legkiválóbb terveket kapták, és így vonták be a tömegeket is, Isten országának építésébe, ezen a látható világon, ahol kézzelfoghatók az eredmények, és azokat lehet mérni, összehasonlítani, mint minden sikeres üzleti vállalkozásnál.

Jézus példabeszéde az özvegyasszony hitéről, aki nem hagyta békén a lusta bírót, ezzel a kérdéssel végződik: „Mikor az Emberfia visszajön, fog hitet találni a világban?”<sup>2[2]</sup> Sajnos, a válasz az lesz, hogy „nem sokat.”

Itt tisztázni kell egy fontos kérdést. Hogyan viszonyul ehhez a pápa tévedhetetlensége? A Szent Lélek csak a pápa ex officio, azaz hivatalos tanítását védi a tévedésektől. Ez nem jelenti azt, hogy amit a pápa lelke mélyén hisz, az is tévedhetetlen, ahogy nem védi a pápát a rossz hitből fakadó rossz egyházpolitikától vagy rossz adminisztrációs döntésektől és rossz püspökök és kardinálisok kinevezésétől sem.

Ez a láthatatlan aposztázia tehát azt jelenti, hogy az Egyház vezetői közül sokan nem hisznek abban, amit mondanak és tanítanak. Még ha a „katolikus” Hiszekegyet vagy Miatyánk-at imádkozzák is, azt vagy protestáns, vagy modernista, vagy éppen zsidó értelemben gondolhatják. Így írásaikból, prédikációikból, gyakran nem tudjuk megállapítani, hogy aposztaták-e. Eljött a kor, amikor néha úgy tűnik, hogy több a béres, mint a jó pásztor, több a báránybőrbe bújt farkas, mint a juhokat őrző puli

---

<sup>2[2]</sup> Lk 18:8

kutya. Sajnos, ma a sorok közt kell olvasni, és segít Jézus tanácsa a gyümölcsfákról, azaz: a gyümölcsökről ismerjük fel őket.

Míg van néhány pozitív gyümölcs, mint pl. az anglikán egyházból való tömeges megtérés, sokkal több a negatív fejlemény. Vagy a LeFabvre érsek alapította Szent X Piusz Társaság munkáját is lehet úgy értelmezni, hogy a hagyományos hit képviselői állnak szemben az az intézményt képviselő szakértőkkel, a technikusokkal, akik egy látszólag jól kidolgozott tervet hajtanak végre. Hogy ki dolgozta ki ezt a tervet? A választ a kedves olvasóra bízunk.

Hadd lássunk néhány példát, hogy a látszat alatt mi az igazság.

Kezdjük a Fatimai jelenésekkel, mivel az nagyon is idetartozik. Bár ilyen jelenések és magán-kinyilatkoztatások nem részei a *depositum fidei-nek*, azaz a hit letéteménynek, amit bűn terhe alatt el kell hinni, Fatima szinte egyedülálló az ilyen jelenések közt az elfogadás dolgában. Azóta minden pápa hivatalosan elismeri a jelenések hitelességét. Sajnos, azonban, hogy ebből nem következik, hogy eleget is tesznek a Szűzanya kérésének, amit Fatimában adott a három látnoknak.

A jelenések részletei közismertek, így csak rövid ismertetés után két részlettel foglalkozunk.

Ezt írja Fatimáról a Wikipedia: „A második titok az az állítás, hogy az [1. világháború](#) befejeződik és megjósolja a [2. világháború](#) eljövételét, ha Istent továbbra is megsértjük. A **második** rész kéri Oroszország felajánlását a Tiszta Szívnek.” Lucia nővér illetve a Szűzanya saját szavaival, „*kérni fogom Oroszország felajánlását Szeplőtelen Szívemnek és az elsőszombati engesztelő szentáldozást. Ha kérésemet teljesítik, [Oroszország](#) meg fog térni, és béke lesz; ha nem, elterjeszti tévtanait a világban, háborúkat és az Egyház üldözését okozva. A jókat fel fogják áldozni; a Szentatya sokat fog szenvedni; nemzetek fognak elpusztulni.*”  
3[3]

Ezen kívül volt még egy harmadik titok, amit csak 1960 után hozhatta nyilvánosságra a Szentatya.

A Szűzanya egyik üzenete az volt, hogy a Pápa a világ püspökeivel együtt ajánlják fel Oroszországot Mária Szeplőtlen Szívének. De ez nem a Szűzanya kérése volt, hanem egyenesen Isten utasítása a pápának.

„[1929. június 13-án Lucia nővérnek rendkívüli látomásban volt része. Láta a Szentháromságot és Mária Szeplőtlen Szívét. Ekkor a Szűzanya arra figyelmeztette, hogy elérkezett a pillanat, amelyben Isten fölszólítja a Szentatyát, hogy a világ valamennyi püspökével együtt ajánlja fel](#)

<sup>3[3]</sup> [http://hu.wikipedia.org/wiki/F%C3%A1timai\\_titkok](http://hu.wikipedia.org/wiki/F%C3%A1timai_titkok)

*Oroszországot Szeplőtelen Szívemnek. Így Oroszország megmenekül. Oly sok lélek kárhozik el Isten igazságossága folytán azon bűnök miatt, amelyeket ellenem elkövetnek.*” 4[4]

Ha ez megtörténik, béke lesz a földön, ha nem, nagy háborúk lesznek. Nézzük csak, mit is jelent a kérés? 1917-ben, a jelenések idején, Oroszország még a cári rezsimet jelentette, tehát ortodox oroszországról volt szó, nem a kommunizmusról. Így a kommunizmus összeomlása nincs kapcsolatban a fatimai jelenéssel. Oroszország ma is létezik, és ortodox vallású, tehát a kérés még mindig aktuális. A felajánlás kérdésében nagy a zavar, illetve zavar keltés. A Magyar Katolikus Lexikon például teljesen tévesen illetve hamisan írja le a felajánlás kérését: „A pápa ajánlja föl a püspökök kollégiumával együtt a világot, Oroszország külön említésével Mária Szeplőtelen Szívének, és ezt a felajánlást mindig tudatosítsák.” A világról és a tudatosításról szó sincs az eredeti kérelem illetve utasításban.

„1929. június 13-i Tuy-i jelenésben a Szűzanya kérése:

*"Elérkezett a pillanat, amelyben Isten felszólítja a Szentatyát, hogy a világ valamennyi püspökével együtt ajánlja fel Oroszországot Szeplőtelen Szívemnek. Megígéri, hogy ezáltal megmenti."*

*Még a jelenés alatt közölte azt is, hogy kérését sajnos késve fogják csak teljesíteni:*

*"Nem akarnak kérésemre hallgatni! ...Meg fogják bánni és teljesítik is, de már késő lesz. Oroszország akkorra már elterjeszti tévtanait a világon, háborúkat és egyházüldözést idéz elő..."*

*XII. Pius pápa csak 1942. október 31-én végezte el a felajánlást. A késedelem 40 éves bolsevizmust, háborúkat és egyházüldözést okozott. A felajánlást VI. Pál is megtette 1967. május 13-án, de a Szűz - Lucia szerint - csak II. János Pál pápáét fogadta el 1982. május 13-án, mert ekkor teljesült, hogy a világ összes püspökével együtt történjen a felajánlás. A Szentatya a világ püspökeivel együtt 1984. március 25-én újra felajánlotta az emberiséget és az egyházat Mária Szeplőtelen Szívének a fatimai kegyoszobor előtt, amelyet erre az alkalomra a fatimai püspök Rómába vitt.5[5]*

A zavar ott van, hogy ezeket úgy tüntetik fel mint a fatimai kérés teljesítését, de egyik sem Oroszországot, és egyedül Oroszországot ajánlja fel, ahogy a Szűzanya kérte, illetve Isten „felszólította” a pápát!

Érdekes magyarázatot olvasunk ezzel kapcsolatban:

<sup>4[4]</sup> <http://www.intratext.com/y/HUN0024.HTM>

<sup>5[5]</sup> Antonio Borelli Machado, Fatima A tragédia vagy a remény üzenete? „[Oroszország felajánlása Mária Szeplőtelen Szívének](http://www.freeweb.hu/jelenesek/fatima.html)” <http://www.freeweb.hu/jelenesek/fatima.html>.

1936. május 18-án ... P. Gonçalvesnek írt levelében Lucia nővér kifejti:

„Arra a kérdésre, vajon helyénvaló-e az, ha ragaszkodom ahhoz, hogy ajánlják fel Oroszországot, válaszom ugyanaz, mint máskor. Sajnálom, hogy még nem történt meg. Isten azonban, aki kérte, ezt is megengedte. [...] Helyénvaló-e az, ha ragaszkodom hozzá? Nem tudom. Úgy tűnik nekem, amennyiben most a Szentatya megtenné a felajánlást, Urunk Jézus Krisztus elfogadná azt és teljesítené ígését. Biztosan tetszene a felajánlás Urunknak és Mária Szepőlötelen Szívének.

Benső közlés útján beszéltem Urunkkal erről, és nem régen megkérdeztem tőle, miért nem téríti meg a felajánlás nélkül is Szentsége által Oroszországot. [Az Úr Jézus válasza:]

– Mivel azt akarom, hogy az egész egyházam ezt a felajánlást Mária Szepőlötelen Szíve győzelmének ismerje el, hogy azután elterjessze tiszteletét, és isteni Szívem tisztelete mellett a Szepőlötelen Szívet is tiszteljék.

– Istenem, azonban a Szentatya nem hisz nekem, ha őt magát különleges megvilágosításoddal erre nem ösztönzöd.

– A Szentatya! Sokat imádkozz a Szentatyáért! Meg fogja tenni a felajánlást, de későn. Mária Szepőlötelen Szíve mégis megmenti Oroszországot. Órá van bízva. (vö. Memórias e Cartas da Irmã Lúcia 412. o. és 414. o.)<sup>[6]</sup>

Tehát ez a lehetetlennek tűnő megtérítés bizonyíték lett volna arra, hogy Isten mekkora hatalmat adott a Szűzanyának, és így, a fatimai „nap csodájához” hasonló de sokkal nagyobb jelentőségű esemény erősítse a Máriába vetett hitet. Egyben a legelőször elszakadt ortodox egyház megtérése nagyban hozzájárult volna a kereszténység egyesítéséhez.

Miért nem teljesítették a Szűzanya kérését? Csak egy magyarázat van rá. Erős hit kell ahhoz, hogy egy egyszerű felajánlás elvégezze, ha a hittudósok és politikusok nem tudták ezer év alatt az ortodox egyházat visszahozni Rómához. Így, a gyengehitű „szakemberek” és diplomaták nem akarták Oroszországot még jobban elvadítani, eltávolítani, inkább kidolgozták az u. n. „keleti politikát.” Tehát azok, akiknek a feladata lett volna növelni a Máriába vetett hitet, maguk sem hisznek!

Az is lehet, hogy mivel Mária előre látta a kommunizmus hatalomrajutását, Oroszország megtérítésével akarta, mintegy egy csapásra, a bolsevizmust is megszüntetni. A Vatikán hit nélküli szakértői akadályozták ezt meg.

A Fatimai üzenet másik jelentős része az u. n. „harmadik titok.” Ezt csak 1960 után volt szabad nyilvánosságra hozni a pápának. Azonban

<sup>[6]</sup> Machado, u. o.

a pápák vártak 2000-ig, amikor is egy rövid, jóformán semmit mondó szöveget adtak ki, mint a harmadik titok. A lépésnek rengeteg kritikusa volt, és sokan azt hiszik, hogy ez a Szent Pál által is megjövendölt aposztáziára, hittől való eltávolodásra vonatkozik, és ezért a pápák nem akarják elismerni, hogy egy hitehagyott Egyház felett uralkodnak. A Fatima szakértő A. B. Machadó így foglalja össze a helyzetet:

„: A titok harmadik részében mi az, ami csak 1960 után lenne „érthetőbb”, amint Lucia nővér hangsúlyozta, amikor a nyilvánosságra hozatal dátumát 1960 utánra jelölte meg?

A harmadik titok értelmezésére a kulcs az emberiség válasza a Szűzanya bűnbánatra és megtérésre való felszólítására. Szemmellátható, hogy az emberiség a 60-as években az erény útjától egyre inkább eltávolodott. Elég csupán a kultúrforradalmat megnevezniünk, mely 1968-ban a Sorbonne egyetemről indult el és az egész világon elterjedt. Itt újra szóba kerülnek Oroszország tévedései, mivel azok tagadhatatlanul rányomták bélyegüket a forradalmi mozgalomra. Az egyházon belül a zsinat utáni krízis a hit válságát hozta magával, mely természetéből adódóan többé-kevésbé, a körülményektől függően magába foglalja Istennek, a kinyilatkoztatásnak és az egyház tanításának az elutasítását. Sajnos ez a válság a kereszténység nagy részét érinti.

Ebben a tekintetben mind a világot mind az egyházat a zűrzavar állapota jellemzi. Ebből csak egyetlen kiút van, ha az előrelátás közbelépése megtörténik, és az emberiség különleges kegyelmekben részesül, amint azt a titok harmadik része leírja.

Ez a zűrzavar a 60-as évek közepén vált nyilvánvalóvá, ami igazolja Lucia nővér prófétai felismerését.

Ha ez valóban így van, akkor ez azt is jelentheti, hogy a Sátán füstje annyira sűrű, hogy még a Szűzanya szavait is megmásítják, letagadják. Ime, a megdönthetetlen bizonyíték, hogy az aposztázia, a sátán füstje, a legmagasabb helyekre is behatolt! A Harmadik titok lényegének letagadása a bizonyíték. Sokan gyanúsítják, vagy a körülményekből következtetik, hogy az üzenet az folyamatban levő aposztáziáról szól. Így pl. Fr. Alonso, official achivist of Fatima szerint The REAL Third Secret of Fatima warned of apostasy in the Church.<sup>7[7]</sup> Egyébként ez is teljesen összhangban lenne a többi rendelkezésünkre álló jelenséggel illetve ténnyel.

Egy róma városában működő exorcista, Amorth Atya szerint “Huszonkilenc év telt el azóta, hogy a Montini-pápa [VI. Pál] Péter Pál ünnepén azt mondta: "A Sátán füstje bizonyos repedéseken át behatolt az

<sup>7[7]</sup> <http://www.tldm.org/news7/ThirdSecretFatherAlonso.htm>

*Egyházba!" És ma? Hát igen, ez a füst olyan helységekbe is elterült, amiket megóvottnak hittünk!"*

Érdekes az örödgűző Amorth atyával való interjú befejezése:

*--Önnek soha nem ártott a sátán?*

*Amorth atya: Amikor Poletti bíboros felkért, hogy legyek exorcista, magamat az Istenanya oltalmába ajánlottam, kértem, hogy rejtessen el a köpenyébe. A sátán gyakran fenyegetett, azonban nem ártott.*

*--Don Amort, a sátánizmus egyre inkább terjed. Az új rítus megnehezíti az exorcizmust.*

*Nem engedték meg, hogy az exorcisták résztvegyenek a pápai audiencián a Szent Péter téren. Mi történik itt?*

*Amorth atya: A Sátán füstje mindenhová behatolt. Talán azért nem voltunk kíváncsiak a pápai kihallgatáson, mert attól féltek, hogy ennyi exorcista együtt el tudná űzni az ördögök légióját, akik behatoltak a Vatikánba.*

*-- Tréfál?*

*Amorth atya: Lehet, hogy így hangzik, de nem tréfa. Nem kételkedem abban, hogy a Sátán éppen az Egyház vezetőit célozta meg leginkább, mint ahogyan a politikai és gazdasági élet vezetőit is.*

*--Azt akarja ezzel mondani, hogy a háborús taktikához hasonlóan a Sátán azt akarja, hogy az ellenfél tábornokai álljanak át a seregébe?*

*Amorth atya: Hát ez egy hasznos stratégia. Mindig újra bevetik. Mindenekelőtt akkor, ha az ellenfél gyengén tud védekezni. S ez alól a Sátán sem kivétel. De hála Istennek, itt van még a Szentlélek, aki oltalmazza az Egyházat: "A pokol kapui nem vesznek erőt rajta". A bukások, az árulások ellenére sem. Ez nem kell, hogy megleljen. Az első áruló egy apostol volt, aki igen közel állt Jézushoz: Iskarióti Judás. De az Egyház megy tovább a maga útján. Megoltalmazza a Szentlélek, s ezért a Sátán törekvései csak rész-sikereket szereznek a számára. A Sátán minden bizonnyal meg tud nyerni egy-egy csatát, fontosakat is, de sohasem a háborút. 8[8]*

*(A "30 Tage" 2001. júniusi számában közölt német szövegből fordította: Sztrilich Ágnes SSS)*

Ez csak megerősíti az elhíresült, gyakran hivatkozott Fatimai üzenetet, amivel Ratzinger Bíboros is zárta a Fatimáról szóló vatikáni dokumentumot: „Az én Szeplőtelen Szívem győzni fog!'9[9]' Végül is győzni fog. De addig végig kell szenvedni és harcolni az Antirkisztus uralmát. És ne is csodálkozzunk mindezen, hisz Szent Pál megjövendölte mindezt.

<sup>8[8]</sup> A SÁTÁN FÜSTJE AZ ÚR HÁZÁBAN; Stefano Maria Paci interjúja Don Gabriele Amorth örödgűző pappal, <http://www.karizmatikus.hu/amorth.htm>

<sup>9[9]</sup> <http://uj.katolikus.hu/nyomtat-konyvtar.php?h=150>



Amorth Atya fő problémája és panasza az volt, hogy a Vatikáni Zsinat ellenére, a Zsinat után teljesen új Exorcizmus szöveget irtak, ami kevésbé hatékony az ördögűzésben, mint a régi volt, mintha az ördög irányította volna a Vatikáni hivatalnokokat, hogy nehezítsék meg az ördögűzést.

Amorth Atya exorcizmussal kapcsolatos érveit egy névtelen szerző élesen kritizálja, majd ezzel fejezi be írását:

**“Egyetértek Amorth atya következő állításaival:**

- 1.) Súlyos mulasztás volt, hogy az új Exorcizmus összeállításánál nem vették figyelembe a gyakorló exorcisták véleményét.
- 2.) A papokat, akik az exorcizmussal vagy általában a démonokkal foglalkoznak, kollégáik és püspökeik igen gyakran exaltáltaknak tekintik.
- 3.) Felháborító, hogy az exorcisták nemzetközi kongresszusának képviselőit kizárták egy általános pápai kihallgatásról, és még a magyarázattal is adósok maradtak.
- 4.) A klérus többsége, beleértve a püspököket, vagy nem hisz a sátán és a démonok létezésében, vagy legalábbis nem tekinti ezt olyan dolognak, amivel komolyan kellene foglalkozni.
- 5.) A sátán legnagyobb sikere: elhitette magáról, hogy nem létezik.
- 6.) Az exorcizmus gyakorlása a katolikus Egyházban félelmetes mértékben lehangolt.
- 7.) Mint a Szentatya mondotta: aki nem hisz az ördög létezésében, az az evangéliumban nem hisz.
- 8.) Korunkban ijesztően terjed a sátánizmus, az okkultizmus, a mágia.
- 9.) A sátán behatolt az Egyházba, az Egyház vezetésébe és intézményeibe.
- 10.) Mindezek ellenére a katolikus Egyház, melynek jelenleg II. János Pál pápa és a vele egységben lévő püspökök állnak az élén, Krisztus igaz Egyháza, amelyet nem hagy el a Szentlélek, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.

*Ez a megfontolt, tiszta lelkiismerettel vallott véleményem, és örülnék, ha minél több pap, teológus és püspök atya olvasná.” 10[10]*

Ide kívánczok egy másik példa, hogy még a Katekizmusba is behatolt a füst, ami az Atikrisztust is érinti. Fentebb idéztük a Katekizmus Antikrisztusra vonatkozó pontját, de most hadd ismételjük meg:

*“675 Krisztus eljövetele előtt az Egyháznak át kell mennie egy utolsó próbatételre, mely sokak hitét meg fogja ingatni. [639] Az üldözés, mely kíséri az Egyház földi zarándokútját, [640] fölfedi a "gonoszság misztériumát" egy vallási megtévesztés formájában, mely az embereknek problémáik látszólagos megoldását kínálja föl cserében azért, hogy*

<sup>10[10]</sup> A sátán füstje és Don Amorth füstje - - Hozzászólás egy interjúhoz - <http://www.hagiosz.net/?q=node/17>

*elpártolnak az igazságtól. A legnagyobb vallási megtévesztés az Antikrisztusé, azaz egy ál-messianizmusé, amelyben az ember önmagát dicsőíti Isten és az Ő testben eljött Messiása helyett. [641]*

**676** *Ez az antikrisztusi megtévesztés a világban mindannyiszor föltűnik, amikor a messiási reménységet a történelemben akarják beteljesíteni, ami csak a történelmen túl, az eszkatologikus ítélet által teljesezhet be; az Egyház az eljövendő ország ezen meghamisítását "millenarizmusnak" nevezett enyhébb formájában is, [642] és főként a "belsőleg romlott" szekularizált messianizmus politikai formájában elutasította. [643]*

Mint az Amorth Atyát kritizáló írás megjegyzi, " 5.) A sátán legnagyobb sikere: elhitette magáról, hogy nem létezik." Bár a sátán nem azonos az Antikrisztussal, az Antikrisztus legnagyobb sikere lenne, ha nem tudják, vagy nem hiszik róla, hogy ő az Antikrisztus, vagy hogy egyáltalán van Antikrisztus mint emberi személy! Ha az Antikrisztust úgy fogadjuk el mint egy politikus, vagy államfő, sokkal könnyebben eléri céljait, sokkal több embert meg tud téveszteni, mintha a homlokára lenne égetve a bűvös 666. Úgy leszünk vele, mint a zsidók JézussalÉ evilági üdvözítőt vártak, tehát Jézust nem fogadták el. A nem várjuk az Antikrisztust, nem vesszük észre, ha megérkezik!

Nézzük meg tehát a Katekizmusból idézett szöveget. „ A legnagyobb vallási megtévesztés az Antikrisztusé. ” De hát ki vagy mi az Antikrisztus? Az nem egy aki, azaz nem egy személy, hanem ami, „egy ál-messianizmus, ”ami a világban gyakran feltűnik. Tehát ne várjuk az Antikrisztus személyét.Ez a „legnagyobb vallási megtévesztés. ” Nyilván, a Vatikánban nem hisznek az Antikrisztusban, illetve nem akarják, hogy a nép higgyen benn!. Őket már lekenyerezte a sátán, és eleve az Antikrisztus szolgálatában állnak. Pedig a Biblia és az Atyák szerint is az egy meghatározható személy. A Magyar Katolikus Lexikon szerint is „egy emberi személy. ” Tehát már a Katekizmusban sem lehet bízni? Oda is befűjt a füst?

Egy másik név is használatos, mikor a sátán füstjéről van szó: szabadkőművesség.

Sok suttogó propagandát hallani, hogy ez vagy az a bíboros vagy püspök is szabadkőműves. De hol a bizonyíték, hol a dokumentáció? Nos, a Szűzanyának nincs szüksége dokumentációra. Így, ha Ő mondja, nyugodtan elhiszhetjük.

Gobbi Atya, egy olasz pap, 1997. december 31.-én, Az év utolsó éjszakáján, ezt az üzenetet kapta a Szűzanyától.

*„Így Fatimában kijelöltem azt az utat, amelyet az emberiségnek meg kell járnia, hogy visszatérjen az Úrhoz: a megtérés, az imádság és a jóvátétel útját.*

*És biztos menedékhelyül felkínáltam nektek Szepplőtelen Szívemet.*

- Minden fel lett fedve előttem: tervem fájdalmas részleteivel is megismertettelek benneteket.

Az emberiség a Sátán dajkaságába, nagy hatalmába kerül! A sátáni és szabadkőműves erők vezénylete alatt; Egyházamat elsötétítette a beleáramló füst. -

Tévedéseket tanítanak és hirdetnek, melyek miatt sokan elveszítik a Krisztusba és Evangéliumába vetett igaz hitet; nyíltan megsértik Isten szent törvényét; nemcsak elkövetik a bűnt, hanem gyakran még helyesnek is tartják és így elvész a kegyelem és az isteni jelenlét világossága; alapjában sérül meg az egység a Tanítóhivatal és főleg a pápa elleni támadások miatt, és egyre növekszik a fájdalmas szakadások se-  
be.”<sup>11</sup>[11]

Egy másik üzenetet, drámai hangja és tartalma miatt, teljes egészébe leközlök, ami úgy tűnik, a Fatimai üzenet echója. Eddig, sajnos, egyiket sem vettük komolyan.

A Dongo (Como), 1986. szeptember 6.

**könnyek csodájának évfordulója és első szombat**

Szívem vérzik

"Nagyon szomorú Anyátok vagyok.

Még ma is bőségesen hullatom könnyeimet irgalmas szememből.

E könnyek akarják tudotokra adni, mekkora égi Edesanyátok

Szeplőtelen Szívének fájdalma.

Szívem vérzik!

Mély sebek járják át Szívemet. Szívem a fájdalmak  
tengerébe merült.

Úgy éltek, hogy nem veszitek tudomásul, milyen sors vár reátok.

Napjaitokat felelőtlenül, közömbösségben, teljes hitetlenségben töltitek.

Hogyan lehetséges ez, amikor én oly sokféleképpen és rendkívüli jelekkel figyelmeztettelek a titeket fenyegető veszélyre, és megjövendöltem a most bekövetkezett véres megpróbáltatást.

- Mivel az emberiség nem fogadta el ismételt felhívásomat a megtérésre, a bűnbánatra, az Istenhez való visszatérésre, a legnagyobb csapás készül rátörni, olyan, amelyet az emberiség történelme még nem ismer.

Sokkal nagyobb büntetés lesz, mint a vízözön. Tűz esik majd az égből, és az emberiség nagy részét elpusztítja.

- Jézus Egyházát megsebezte a hűtlenség és a hitehagyás gonosz járványa.

Látszólag minden nyugodt, és úgy tűnik, hogy minden jól megy. A valóságban azonban az Egyházban elterjedt elpártolás a hit mélységes hiányát okozza.

Nem hisz már többé sok püspök, pap, szerzetes és hívő, elveszítették az igaz hitet Jézusban és Evangéliumában.

Emiatt kell üldözés és vér által megtisztulnia az Egyháznak.

- Az Egyházba behatolt a viszály, a megosztás, a harc és az ellenszegülés is.

Az ateista és a szabadkőműves erők beszivárogtak belsejébe, sikerült megtörniük belső egységét, és elhomályosítaniuk szentségének fényét.

Ezek azok az idők, amelyet megjövendöltem! Bíborosok bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen, papok papok ellen támadnak, és

<sup>11</sup>[11] Don Gobbi, S PAPOKHOZ, SZÜZANYÁNK SZERETETT FIAIHOZ., 1996-7, 110 o.

*Krisztus nyáját ragadozó farkasok tépik szét, akik védtelen és szelíd báránynak öltözve lopakodtak be az Egyházba.*

*Közülük néhány még felelősségteljes helyet is betölt.  
Rajtuk keresztül sikerült a Sátánnak oda behatolnia és az Egyház csúcán működni.*

*Isten szent Egyházának püspökei és papjai, milyen nagy a ti felelősségetek ma!*

*Az Úr készül számon kérni tőletek, hogyan gondoztátok szőlőjét.*

*Tartsatok bünbánatot, kérjetek bocsánatot, engeszteljetek és főleg váljatok a rátok bízott feladathoz ismét hűségessé!*

*- Az emberek egyre gyakrabban követnek el bűnt, s már nem is tekintik azt rossznak; tudatosan akarják, és már többé meg sem gyónják. Tisztátalanság és szemérmertlenség lepi el a lázadáson épült házatokat.*

*Szívem vérzik makacs hitetlenségetek és szívetek keménysége miatt.*

*Szívem vérzik látván, mennyire bezárkóztatok. Milyen érzéketlenek vagytok aggódó anyai felszólításom iránt.*

*Szívem vérzik mert már előre látom véráztatta utcáitokat, s ti mégsem vagytok hajlandók tudomást venni arról, ami rátok vár!"<sup>12</sup>[12]*

A Fatimai üzenet egyik fontos pontja volt Oroszország felajánlása. Azonban Oroszország felajánlása helyett a Vatikán „szakértői” kidolgoztak egy alternatív tervet, amit Ostpolitik, Keleti Politikának neveztek el. Nem érdemli meg, hogy részletesen foglalkozzunk vele, csupán néhány pontját illetve eredményét ismertetem.

1. Mindszenty bíborost kicsalták hazug ígérekkel az országból, anélkül, hogy tájékoztatták volna, hogy a kormány milyen feltételekkel engedte ki.
  2. Külföldön el akarták némitani, majd megfosztották egyházmegyéjétől
  3. Békepüspököket neveztek ki, akik nem voltak kifogásolhatók a párt részéről
  4. Meghívták a moszkvai pátriárka képviselőit a Zsinatra, aki azt a feltételt szabta, hogy nem kritizálják a kommunizmust, a Szovjet Uniót, vagy az ortodox egyházakat.
  5. Azóta sem jelent meg a Vatikántól semmi kommunistaellenes megnyilatkozás.
  6. Megtagadták a Szűzanya kérését, hogy Oroszországot ajánlja fel az Ő Szeplőtelen Szívének.
  7. Mikor II. János Pál Romániába ment tárgyalni az ortodox egyházzal, nem volt ideje fogadni a magyar katolikus püspököket.
  8. Mikor 50,000 felvidéki magyar katolikus aláírásával magyar püspököt kértek Szlovákiában, azt a Vatikán megtagadta.
  9. A Szlovákiába átnyúló egyházmegyéket úgy átszervezték, hogy a szlovákiai magyar területek mind szlovák püspökök alá essenek.
- Bár ez a két utolsó tény feltehetően nincs direkt kapcsolatban a Keleti Politikával, egy kifejezetten magyarellenes éle van, ami azt engedi sejteni, hogy ugyanazok a szabadkőműves hatalmak, amelyek valamikor a Trianon Palotából sújtottak bennünket a Békediktátummal, most a Vatikánból folytatják magyarellenes tevékenységünket. Egy európai

<sup>12</sup>[12] Don Gobbi, A Papokhoz, 1996, 573-5 o.

történész szerint Trianonban nem bűneink hanem hitünk miatt büntettek bennünket. Most ugyanez a helyzet látszik fennálni a Vatikánnal!

Egy másik példa a hitetlenségre az, amit tettek a liturgiával. A szentmise Jézus halálára való emlékezés, és a golgotai esemény megisméltése. A Katekizmus szerint

*A keresztények az eucharisztikus ünneplésre egy helyen jönnek össze. Ezen a helyen a fő hely magát Krisztust illeti, aki az Eucharisztia főszereplője. Ő az Újszövetség főpapja. Láthatatlanul Ő maga vezet minden eucharisztikus ünnepet. Őt képviselve vezeti az összejövetelt a püspök vagy a pap (Krisztusnak, a Főnek személyében cselekedve), beszédet tart az olvasmányok után, átveszi az adományokat és elmondja az eucharisztikus imádságot. Az ünneplésben valamennyien részt vesznek, mindenki a maga módján: a felolvasók, az adományvivők, az áldoztatók és az egész nép, melynek Amenje a részvételt fejezi ki. (1348)*

Tehát Jézus van jelen. Ezt mondjuk. De hisszük is ezt? Vagy azt hisszük, hogy ez tulajdonképpen egy ünnepi lakoma, ahol illik megjeleni és résztvenni a mindkét szín alatt való áldozással, de szívük mélyén nem hiszik, hogy Jézus valóban jelen van. Ha végignézünk a híveken, vannak, akik viselkedésükkel és öltözetükkel mutatják, hogy valóban hiszik Jézus jelenlétét. De találunk olyanokat is, akik jobban felöltöznek mikor moziba vagy szórakozni mennek, mint mikor a templomba mennek Jézussal találkozni. Viselkedésük is megmutatja, hogy mit hisznek. Vannak, akik ájtatosan imádkoznak, és vannak, akik egymással csevegnek mise előtt, sőt, néha még alatta is. A papok közt is akad, akik nem úgy celebrálják a misét, mintha valóban hinnék, hogy Jézus van jelen az oltárnál.

Még a latin és az új mise közt is megfigyelhető ez a különbség. Az egyik sokkal alkalmasabb az áhítatosság előmozdítására, mint a másik. Akik az új misét megszerkesztették, az a gyanum, maguk sem hitték, hogy Jézus van jelen az oltárnál.

Érdekes egy eléggé liberális, de azért hívő fiatal amerikai pap vallomása az első latin nyelvű, tridenti mise bemutatásáról. Néhány híve kérte, hogy mondja a misét latinul. Persze ezt nem tanulták a szemináriumban, így magánszorgalomból kellett neki megtanulni. Izgulva lépett az oltárhoz, és kezdte a hagyományos Introibo ad altare Dei-t. Majd így írja le tapasztalatát Főt. Michael Kerper a "Második első misém" című írásában:

*A régi missalében minden részlet szabályozva van, és én szinte egy robotnak éreztem magam, személyem teljes megtagadásával. De aztán megkérdeztem magam, ez miért rossz? A végén felszabadultnak éreztem magam, hogy nem kellett "szerepelnem." Nem kellett az állandóan*

*barátságos vendéglátó szerepet játszandom. Hirtelen felismertem, hogy a Tridenti ritus milyen gyönyörűen lezsugorítja a pap szerepét. Eltörpültem (az asztal helyett előttem álló) magas oltár előtt... Éreztem az erős egyedüllétet. Ahogy azonban folytattam, hallottam az abszolút csendet mögöttem, ahogy a 450 minden korosztályú hívő imádkozott, mind misztikusan hallgatva a szavakat, amiket én mondtam... Ránéztem az Oltáriszentségre és egy, a mögöttem lévő tömeggel való megmagyarázhatatlan szolidaritás érzése fogott el. Gyönyörű volt.<sup>13</sup>[13]*

És az új liturgia megteremtői ettől a tapasztalattól fosztották meg a papokat és a hívőket. A keresztdozat ismétlése helyett bevezettek egy ünnepi vacsorát, ahol a pap a szereplő, aki szórakoztatja a híveket. A szavak lehetnek ugyanazok, de a szavak mögött a két szentmise egész mast képviselhet. Ez nem jelenti, hogy az új rend rossz önmagában, csupán, hogy ebben nehezebb elhinni, hogy ez valóban a keresztfeszítés megismétlése, jobban próbára teszi a hitet.

Ha már a Szentmisét lakomának tekinti a hitevesztett Judeó-keresztény egyház, ne lepődjünk meg, ha az élet céljának, illetve az üdvözülés eszközének az evilági jólét teremtését tekintik. Bár az alábbi nyilatkozatot nem katolikusok írták alá, de katolikusoknak is szánták, és a Magyar Püspöki Kar honlapjáról töltöttem le:

*A keresztények annak a 2000 éves hagyománynak az örökösei, amely Isten szavát hirdeti, keresi a társadalmi igazságosságot, ellenáll a zsarnokságnak, és együttérzéssel karolja fel a szegényeket, elnyomottakat és szenvedőket. (...)*

*Mint elődeinknek, akik a hitben előttiünk jártak, a mai keresztényeknek is hirdetniük kell a drága áron elnyert kegyelem Evangéliumát, védelmezniük kell az emberi személy önmagában rejlő méltóságát és ki kell állniuk a közjó mellett. Az Egyház, hűen hivatásához, az apostoli küldetéshez, mások szolgálatán keresztül járulhat hozzá számottevően a közjó megerősítéséhez. (...)*

*„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.” (Jn 10,10)<sup>14</sup>[14]*

Szinte istenkisértés azt hinni, hogy Jézus azért vállalta a kereszthalált, hogy nagyobb darab kenyérünk legyen. Még csak nem is azért, hogy az abortuszt megszüntessük, hanem azért, hogy kegyelmi életünk legyen, üdvözüljünk, azaz a mennyországba kerüljünk.

<sup>13</sup>[13] Rev. Michael Kerper "My Second First Mass: On Presiding at a Latin Liturgy." America, (Dec. 3, 2007)

<sup>14</sup>[14] Manhattani Nyilatkozat: A keresztény lelkiismeret hívó szava,

<http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=234>

Bár a Manhattani Nyilatkozat fontos és a keresztény erkölcsben is megtalálható értékekért, mint az élet, a család, és a vallásszabadság száll harcba, ezt úgy állítja be, mintha ez lenne az Egyház fő, ha nem egyetlen célja, és Isten országát ezen a földön kellene építeni..

Az Egyház hivatása és apostoli köldetése nem a "közjó megerősítése," hanem az egyén üdvözülésének előmozdítása. Ez nem jelenti azt, hogy ne törődjünk a szegényekkel. Jézus nem azért adta az irgalmas szamaritánus példabeszédet nekünk, hogy a szegények mellett elsétáljunk, mint a farizeusok. De a szegények támogatása nem lehet öncél. Szegények támogatása legyen befektetés az örök életre, és nem Jézus országának a megvalósítása ezen a földön.. A vagyont úgy sem vihetjük magunkkal, várásoljunk érte tehát örök javakat a túlvilágra. Nem a tett, hanem a szándék a fontos.

Végül még egy témát kell megtárgyalni, ahol a hit sokak szerint a tudománnyal ütközik.

Azt írtam, "sokak szerint", mert valójában ott is a hit a hittel ütközik, és ma a Vatikánban a katolikus hit van kizárva. "1936-ban XI Piusz Pápa körülvette magát egy csomó tudóssal, hogy azok teljes szabadsággal informálják a legujabb tudományos fejleményekről," mondta II János Pál Pápa a Pápai Tudományos Akadémia (Pontifical Academy of Sciences) alapításának 60. évfordulóján.<sup>15</sup>[15]

Nos, 1936 óta oda is befurakodtak a hitetlen tudósok. Persze olyan nincs, hogy valaki ne higgyen semmiben, tehát ők hisznek az evolúcióban, a fejlődélméletben. Ugyanis az u. n. *makróevolúció*, azaz új fajok létrehozása az ateisták és humanisták<sup>16</sup>[16] egyik hittétele, de soha, senki nem bizonyította be tudományosan. Ennek ellenére, az iskolákban úgy tanítják, mint tudományosan bizonyított tény, és hogy akik hisznek a teremtésben, azok primitive gondolkodású fundamentalista fanatikusok. Itt nem azt vitatjuk, hogy a teremtés tan vagy a fejlődélmélet helyes, hanem azt vizsgáljuk meg, hogy a tudományok terén mekkora az aposztázia, vagyis a hittől való eltérés.

Érdekes, ha az ember megnézi a Katekizmus tárgymutatóját, ott a tudomány és hit viszonyát nem találjuk, az ember legfeljebb véletlenül talál rá a 159. pontra, ami idézi a Dei Filus és a Gaudium et Spes zsinati dokumentumokat:

**159** *A hit és a tudomány.* "Bár a hit az értelem fölött áll, mégsem lehet igazi ellentét a hit és az értelem között: ugyanaz az Isten, aki

<sup>15</sup>[15] <http://www.cin.org/jp2evolu.html>

<sup>16</sup>[16] L. Humanist Manifesto I #1,2,  
[http://www.americanhumanist.org/Who\\_We\\_Are/About\\_Humanism/Humanist\\_Manifesto\\_I](http://www.americanhumanist.org/Who_We_Are/About_Humanism/Humanist_Manifesto_I)

kinyilatkoztatja a titkokat és belénk önti a hitet, adta az emberi szellembé az értelem világosságát; Isten pedig nem tagadhatja meg önmagát, sem igazság nem mondhat ellent igazságnak." [30] "Ezért bármelyik szaktudomány módszeres kutatása -- ha valóban tudományosan és az erkölcsi normák szerint folyik -- igazában soha nem kerül ellentétbe a hittel, mert a földi valóságok és a hit valóságai ugyanattól az Istentől erednek. Sőt, aki alázattal és állhatatosan igyekszik föltárni a természet rejtélyeit, azt -- még ha nem is tudja -- szinte Isten keze vezérli, aki mindent fönntartván teszi, hogy a dolgok azok legyenek, amik." [31]

Mégis, vannak katolikus darwinisták, akik nem csak hisznek a Darwinizmusban, hanem félremagyarázzák a katolikus tanítást. Guy Consolmagno S. J. 17[17], amerikai származású csillagász, az Egyesült Államokban (Arizona) levő Vatikáni Csillagvizsgáló egyik tudósa, így kritizálta a teremtésben hívőket: *“aki elhiszi, hogy Isten hat nap alatt teremtette a világot, az babonás pogány.”* Ezt egy állítólagos tudós mondta. Először is, ez sérti a százmilliókat, akik hisznek a teremtésben bibliai alapon. Micsoda tudós az, aki ilyen fontos kérdésben nem választja el a teremtés tényét a hat napos időhuzamtól. Ha valaki így disztingvál, még elfogadható az állítás, hogy a hat napos teremtés leírásban hívő babonás (bár semi esetre sem pogány).

De Consolmagnonak nem a hat nappal van baja, hanem magával a teremtéssel. Olvassuk csak, mit mondott még a híres tudós jezsuita?

*“A keresztény Isten egy természetfeletti lény, és ez a hit vezette a multban a klérust, hogy foglalkozzanak a tudományokkal, és keressenek természetes okokat a jelenségeknek, mint dörgés és villámlás, amelyeket korábban bosszúálló isteneknek tulajdonítottak.*

Tehát a jezsuita Consolmagno Istene, a deista Istennel szemben, fenn ül az égben, és semmi köze a világhoz. Isten és a világ két elszigetelt lény, tehát a teremtés eleve lehetetlen, mert Isten, aki ugyan létezik, és még az is lehet, hogy mindenható, de nem tud egy természetes világot teremteni. Micsoda egy Isten! Ha pedig azt nézzük, hogy összehasonlítja a teremtést az égdörgéssel, felkiálthatunk, Micsoda egy tudós, vagy még inkább, Micsoda egy filozófus!

Majd Consolmagno így foglalja össze a hit és vallás viszonyát:

*A vallásnak szüksége van a tudományra, hogy távoltartsa a babonától és tartsa a realitás talaján, hogy megvédje a creationizmustól, amely, végül is egy fajta pogányság – Istent egy természet-istenné változtatja. És a tudománynak szüksége van a vallásra, mint egy*

---

<sup>17</sup>[17] Consolmagno tagja ugyan jezsuita rendnek, de nem felszentelt pap, hanem csak “testvér.”



*lelkiismeretre, hogy tudja, hogy ami lehetséges, nem mindig jó dolog.*  
18[18]

Vajjon ez a jezsuita tudós mit gondol a a Szentháromságról, és Jézusról, aki emberré lett értünk? Vagy micsoda babonás könyv lehet a biblia, mikor Isten a égő bokorban fogadja Mozeszt!

Egy másik jezsuita, George Coyne, szintén egy ismert csillagász, aki a Wikipedia szerint 56 tudományos dolgozatot jelentetett meg, szintén teremtéstan elmélet ellenes. Mint a Vatikán Observatory direktora (aki alatt Consolmagno dolgozott), az angliai katolikus TABLET folyóiratban egy cikkben<sup>19</sup>[19] hevesen megtámadta Schönborn bécsi érsek-bíboros New York TIMES-ban megjelent cikkét,<sup>20</sup>[20] amiben Schönborn védte az u. n. intelligens terv elméletet.

Coyne soha nem védi vagy bizonyítja, hogy a fejlődélmélet igaz.. Válaszának alapvető állítása, hogy “a világegyetem termékenysége a tudomány által jól meg van alapozva.” Nos, én eléggé figyelemmel kísérem az evolúció körüli vitát, de “a világegyetem termékenységéről” soha nem hallottam. Azonkívül, valami meg lehet alapozva, ha sokan mondanak valamit, ahogy állítólag Göbbels mondta, hogy ha egy hazugságot elégszer leírnak, a nagyközönség mint igazságot fogadja el. Valahogy így vagyunk a fejlődélmélettel is. A udósok meggyőzték egymást. Azonban csupán ez még nem bizonyítja, hogy Coyne aposztata lenne, azaz a hitével van baj.

Mivel az evolúciót nem tudja bizonyítani, Coyne az istenfogalmunkba köt bele. “Nehéz elhinni, hogy az Isten mindenható és mindentudó, ahogy a skolasztikus filozófusok értelmezték. A hívőnek [már aki hisz a tudományban?] a tudomány olyan Istenről beszél, aki egészen más, mint amiről ők beszélnek... Ha tiszteljük a modern tudományos eredményeket, el kell távolodnunk a dictator vagy tervező Isten fogalmától.”

Ime, egy klasszikus formája az aposztáziának. De ne higyjük, hogy a Vatikántól földrajzilag távoleső, arizonai intézet kivétel. A már említett, Vatikánban székelő, így a pápához földrajzilag is közel eső Pápai Tudományos Akadémia is hasonló szellemű.

II: János Pál papa egy franciául elmondott beszédében volt egy rövid rész, amelyet utána hónapokig vitattak. Az eredeti fordítást a lapok

<sup>18</sup>[18] Consolmagno megjegyzései olyan népszerűvé tették a sajtó előtt, hogy számos lap közölte bolcsességét, Itt van két forrás: <http://beepbeepitsme.blogspot.com/2006/05/creationism-dismissed-as-kind-of.html> és <http://news.scotsman.com/world/Creationism-dismissed-as-a-kind.2772734.jp>

<sup>19</sup>[19] God' chance creation -<http://www.thetablet.co.uk/article/1027>

<sup>20</sup>[20] Finding design in nature - <http://www.millerandlevine.com/km/evol/catholic/schonborn-NYTimes.html>

így közölték: “az evolúció több, mint egy hipotézis.” Ez persze nagy port vert fel, mire a Vatikán kiadott egy másik fordítást, “az evolúció több hipotézis, mint egy.” Majd tovább firtatták, és a francia anyanyelvűek szerint az eredeti fordítás a helyes. Erre jöttek, hogy a pápa nem francia, tehát rosszul fejezhette ki magát, és a második fordításban adott jelentést akarta kifejezni. Így a vita eldöntetlen, 0:0, vagy ha akarjuk, 1:1.

De el tudjuk dönteni, hogy hol állt a papa a kérdéskörnyezetből. Nézzük meg, kiket, illetve milyen meggyőződésű tudósokat nevezett ki a Tudományos Akadémiára. 21[21]

2008-ban egy nyugdíjas lengyel katolikus genetika professzornak sikerült meghívatni magát az Akadémia évi, október 31-november 4-i ülésére. Azzal a feltétellel hívták meg, hogy nem szólalhat fel. Tapasztalata így is érdekes. Kétoldalas beszámolóját Robert Sungenis, egy amerikai apologetista, feltette az internetre.<sup>22</sup>[22] Professzor Maciej Giertych, aki EU képviselő is, megállapította, hogy sajnos, sok tag ateista, és mindenki, kivétel nélkül, evolucionista! A beszélők közül egyedül Schönborn bíboros beszélt a teremtésről, és ezt megengedték, mert ő nem tudományosan kritizálta a fejlődélméletet, hanem vallási alapokon. Ezt pedig egyszerűen elintézik egy kézlegyintéssel, hogy fundamentalista, tehát méltóságukon alul lenne, ha reagálnának rá. Egyébként őt is csak azért engedték beszélni, mert tudták, hogy jó barátja a pápának.

Az egyedüli vita az ateista és hívő evolucionisták közt volt, hogy kell-e, illetve van-e isteni beavatkozás az evolúciós folyamatban. Az evolúció maga elfogadott dogma köztük.

Majd azzal fejezi be a beszámoltót, hogy megérti, ha a pápák tudni akarják, mi megy végbe a tudományokban, de egy ilyen egyoldalú, kizárólag evolucionista és nagy részében ateista tagokból álló szervezet nem tudja ezt a feladatot tárgyilagosan ellátni.

Tehát most megválaszolhatunk az előbbi kérdésre. II. János Pál pápa nem nevezett ki egyetlen olyan tagot az Akadémiába, aki hisz az Egyház által kétezer éve vallott teremtés teológiában.

Ezzel kapcsolatban érdekes felvetni a kérdést, hogy II János Pál valóban megérdemli-e a Boldog címet, valóban a mennyországban van-e, csoda ide, csoda oda.<sup>23</sup>[23]

<sup>21</sup>[21] <http://catholicintl.com/articles/PROOFT~1.PDF>

<sup>22</sup>[22] - <http://www.cin.org/users/james/files/whatsaid.htm>

<sup>23</sup>[23] Megjegyzendő, hogy a boldoggáavatás nem tévedhetetlen tette a pápának, míg a szenttéavatás igen!

Főleg ha még figyelembe vesszük a tridenti zsinat határozatát a püspökök kinevezéséről. A Zsinat szerint üdvösségével játszik, aki rossz püspökök kinevezésében bűnös.<sup>24</sup>[24] Ez ugyan a kinevezést javasoló személyekre vonatkozik, de ha a pápa tudva és akarva rossz püspököket nevez ki, mondjuk követve a Moszkával vagy Budapesttel kötött paktumot, nem hiszem, hogy ő enyhébb elbírálást érdemelne.

Hogy milyen sikeresen lavirozott II. János Pál a két oldal közt az is mutatja, hogy engedett a liberális és hitehagyott aposztatáknak a Szent X. Piusz Társaság kiközösítésében, amit utódja, XVI Benedek függesztett fel, a tárgyalások lehetővé tételére.

Így az is érthető, hogy János Pál miért volt népszerűbb a sajtóval, és a tömegekkel, mint utódja.

Ha tehát Szent Pál szerint az aposztázia megelőzi az Antikrisztust, legalább is ez az egy feltétel meg van. Azonban ha megnézzük, a többi feltétel is közel van a megvalósuláshoz. A globalizmus megteremtette az alapokat egy globális hatalom létrehozására. A modern fegyverek lehetővé teszik az egész világ leigázását. A technológia, a legujabb, Watsonnak nevezett számítógép, aki egy fél óra alatt híres lett sikeres bemutatkozásával a Jeopardy programon, lehetővé teszi minden ember kartotékolását, és végül a "chip" technológia kifejlesztése lehetővé teszi, hogy a Jövendölések könyvében megjósolt információs chipet beoperálják minden ember homlokára vagy kézfejére.

Jelen írásnak nem célja a politikai helyzet elemzése, azonban a sorozatos forradalmak az arab világban elvezethetnek a híres, szimbólikusan a bibliai Armageddon nevével kapcsolatos háborúhoz, ahol a pro Izraeli hatalmak megküzdnek az arab világgal és szövetségeseikkel..

## ÜDVÖRTÉNETI ÖSSZEFOGLALÓ

Adám és Éva elkövették az első bűnt, Isten kiűzte őket a Paradicsomból, azonban megígért egy szabadítót, aki újra megnyitja a mennyei paradicsom kapuját. Egyik fiuk, Ábel, mártír lett, akit Káin az istennek jobban tetsző áldozat miatt ölt meg.

Így az üdvtörténet Ádámmal, vagy egyesek szerint Ábellel, és nem Ábrahámmal kezdődik.

Majdnem általánosan elfogadott vélemény szerint Isten tartotta a kapcsolatokat pap-királyok, táltosok, sámánok és próféták révén az

<sup>24</sup>[24] Tridenti Zsinat, XXIV, I fejt. (CHAPTER I), 206 old, Püspökök és bíborosok creálása.  
<http://history.hanover.edu/texts/trent/ct24.html>

emberiséggel. Ezek közt is voltak, akik a Biblia tanúsága szerint, mint pl. Balaám,<sup>25[25]</sup> még jövendöléseket is közvetítettek. Sok írásbeli nyoma van ezeknek az isteni kapcsolatoknak, amelyek közül sokat egy csokorba gyűjtött a sumer irodalomból Föt. Zakar András, Mindszenty bíboros Úr titkára, a Sumér Hitvilág és a Biblia című munkájában.

Majd az Ur-beli Ábramot Isten kiválasztotta látszólag egy feladatra, előkészíteni a Megváltó eljövételét. Azonban ha a próféciákat a prófétai látomás szabályai szerint értelmezzük, akkor két covenant volt, ahogy Dulles bíboros gondolta, és két feladatot kaptak a zsidók: Krisztus első eljövételét előkészíteni, amelyik nem ezen a világon való királyságot azaz a keresztény hitet vezeti be, ami már megtörtént, és egy másik személynek, a farizeusok által még mindig várt Szabadítónak, azaz az Antikrisztusnak eljöttét, ami megelőzi az utolsó ítéletet illetve a Második Eljövételt. Így tehát a kiválasztottságnak ez a része még mindig érvényben van.

Ez azt is jelenti, hogy a zsidók annak idején joggal vártak egy evilági szabadítót, és a farizeusok viselkedése részben Isten terve szerint történt.

Az üdvtörténetben jelentős fordulat volt az u. n. pálfordulás, azaz Pál látomása és megtérése, amely egyértelműen eldöntötte, hogy az ószövetségi jövendöléseknek csak egy része teljesedett be, míg sok más a jövőben van. Ilyen értelemben a kiválasztás még mindig érvényben van.

A Második eljövétel előtt tehát az Antikrisztus létesít egy globális, e világi királyságot, ahol a még be nem teljesedett jövendölések megvalósulnak, és abban az időben majd Enoch és Éliás proféta eljön megtéríteni illetve megmenteni a zsidóság egy részét, akik nem szolgálták ki az Antikrisztust. Így a próféciáknak ez a része is beteljesedik. A választott nép nagy része megkapja végül is a jutalmát.

Még az Antikrisztus eljövele előtt meg kell történnie a nagy Egyházszakadásnak, aposztáziának. Az Antikrisztus uralma alatt az Egyház és a hívők üldözése tisztító, utolsó megpróbáltatás lesz, és aki kiállja a próbát, azok üdvözülnek.

Minden jel arra mutat, hogy jelenleg az aposztázia korát éljük.

## **BEFEJEZÉS**

Mint látjuk tehát, Isten terve részletesen fel lett tárva az emberiség előtt az Ó és az Új Szövetségi próféciákban, de amíg nem jött el az ideje, ez mind sötétségben maradt. Azonban most itt az ideje, hogy a hitben megmaradt papjaink és püspökeink a háztetőkről is kiabáljanak, figyelmeztessék a hívőket, hogy a pillanat ne érje készületlenül őket.

---

<sup>25[25]</sup> Szám 22-24

Vegyük tudomásul, hogy Isten országa amit építenünk kell nem ebben a világban van, és az evilági országot a sátán veszi ét.

A Fatimai üzenet szerint nagy szükség van a bűnbánatra és az engesztelésre. Ne felejtjük el, hogy az eljövendő megpróbáltatásokat és szenvedéseket, Istenkáromlás helyett, ajáljuk fel engesztelésül saját és mások bűneiért, amelyekkel Istent megbántottuk. Minél nagyobb a szenvedés, annál több értéket tudunk gyűjteni a békében túrt és feljánlott szenvedéssel.

Mert bár nem tudjuk sem a napot, sem az órát, de a jelekből annyi biztos, hogy az óra közel van. Persze a közel jelenthet éveket, talán még évtizedeket is, tehát ez a figyelmeztetés nem azt jelenti, hogy hagyjunk mindent abba, gubózzuk be magunkat, és várjuk a világ végét. Az élet megy tovább, a politika folytatódik, az egyedüli változás a valláson belül kell, hogy legyen. Vegyük komolyan a túlvilágot, a bibliai jövendöléseket, a sátán létét, az ima és az engesztelés fontosságát, és aróítsuk magunkat a hitben, hogy mikor a sátán vagy az Antikrisztus kísért bennünket, azt felismerjük és ellen tudjunk állni! Imádkozzunk mintha minden Istenen múlna, és dolgozzunk, mintha minden rajtunk múlna!

Főleg imádkozzunk a Szentatyáért és a hithű főpásztorokért és pásztorokért, hogy a hithez hűen tudják vezetni a rájuk bízott nyáját.

Amen

---